

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Drščevka 1, 52000 Pazin

Povrv-1/2026-185
(ranije Povrv-68/2025, Povrv-582/2018,
Povrv-159/2016, Povrv-1340/2015)

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Tamari Lakoseljac Benčić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja JADRANSKA SARDINA d.o.o., Strmec, Tina Ujevića 16, OIB 67819710451, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika MIRNA d.d., Rovinj, G. Paliaga 8, OIB 15761637292, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Dvojković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Dvojković & Bohaček d.o.o. Zagreb, radi isplate iznosa od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn¹, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 1. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu odluke održanom 15. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Marije Blečić iz Pazina, poslovni broj Ovr-339/15 od 11. lipnja 2015.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Blečić iz Pazina, posl. br. Ovr-339/15 od 11. lipnja 2015., te da se naloži tuženiku MIRNA d.d., Rovinj, G. Paliaga 8, OIB 15761637292, da isplati odvjetniku Alenu Ivkoviću, Užarska 28, Rijeka, OIB: 63957064080, iznos od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn, sa zateznom kamatom tekućom od 29. prosinca 2015. pa do isplate po stopi propisanoj čl. 12/a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a jednaka je referentnoj stopi HNB uvećanoj za 8 postotnih poena, u roku od 8 dana.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

II. Nalaže se tuženiku MIRNA d.d., Rovinj, G. Paliaga 8, OIB 15761637292 da iznos od 290.280,21 EUR / 2.187.116,25 kuna, sa zateznom kamatom tekućom od 29. prosinca 2015. pa do isplate položi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu posl. br. Ovr-349/2022 a za korist ovrhovoditelja odvjetniku Alenu Ivkoviću, Užarska 28, Rijeka, OIB 63957064080, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim tužitelj traži da se naloži tuženiku MIRNA d.d., Rovinj, G. Paliaga 8, OIB 15761637292 da iznos od 306.240,34 EUR / 2.307.367,82 kuna, sa zateznom kamatom tekućom od 29. prosinca 2015. pa do isplate položi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu posl. br. Ovr-349/2022 a za korist ovrhovoditelja odvjetniku Alenu Ivkoviću, Užarska 28, Rijeka, OIB: 63957064080.

IV. Odbija se kao neosnovan prigovor tuženika radi prebijanja protutražbina prema ranijem ustupitelju Geneza d.o.o. (odnosno NET AGRO-BISTRA d.o.o.) u iznosu od 1.000.000,00 kn s dospijecem 29. prosinca 2015., te u iznosu od 683.414,00 kn s dospijecem 9. srpnja 2015.

V. Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika 10. lipnja 2015. podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu radi isplate iznosa od 4.951.821,03 kn, sa zakonskim zateznim kamataima tekućim na navedeni iznos od 16. siječnja 2015. do isplate i troškovima postupka, koji predmet je kod javnog bilježnika zaprimljen pod posl. br. Ovr-339/15.

2. Po prijedlogu tužitelja, javni bilježnik Marija Blečić iz Pazina, je 11. lipnja 2015., donijela rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-339/15 na temelju vjerodostojne isprave kojim je u cijelosti prihvatila prijedlog za ovrhu.

3. Protiv navedenog rješenja tuženik je izjavio dopušten, pravodoban i obrazložen prigovor, pa je predmet dostavljen ovome sudu na daljnji postupak, gdje je zaprimljen pod posl. br. Povrv-1340/2015.

4. Rješenjem posl. br. Povrv-1340/2015-2 od 25. kolovoza 2015., ovaj se sud oglosio stvarno nenadležnim, no po žalbi tužitelja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je ukinuo odluku ovoga suda, te je predmet zaprimljen pod posl. br. Povrv-159/2016.

5. Rješenjem posl. br. Povrv-159/2016-7 od 7. lipnja 2016., ovaj je sud rješenje o ovrsi javnog bilježnika Marije Blečić, posl. br. Ovr-339/15 od 11. lipnja 2015., stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo povedene radnje, te je odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

6. Tuženik je u prigovoru naveo kako osporava donijeto rješenje o ovrsi u cijelosti, jer da je uvidom u vlastiti izvod salda-konti dugovanja utvrdio da ne postoje dugovanja prema tužitelju, te da iz konto kartice od 9. lipnja 2015. nije moguće utvrditi osnova potraživanja tužitelja, a posljedično tome niti način utvrđivanja visine potraživanja. Tužitelj da je naveo kako je njegova tražbina dospjela 15. siječnja 2015.,

da ju tuženik protekom roka ispunjenja nije dobrovoljno ispunio, kao i da tuženik uopće nije upoznat o postojanju tražbine tužitelja, pa da iz tog razloga prigovara i roku dospijeca pobijane tražbine.

7. Podneskom od 4. studenog 2016., tužitelj je u pogledu postojanja svoje tražbine naveo, da se izvorno radi o tražbini vjerovnika MIRELA BRAND d.o.o. Rovinj, koji vjerovnik da je u tijeku 2014., u vrijeme tuženikove blokade žiro-računa, u ime i za račun tuženika vršio isplate plaća radnicima tuženika, sve temeljem ugovora o pristupanju dugu. Navedena obveza tuženika spram društva MIRELA BRAND d.o.o. Rovinj, u iznosu od 4.951.821,30 kn da je nesporna obveza tuženika, navedena i u utvrđena u revidiranom i objavljenom financijskom izvješću tuženika za 2014., što da znači da postojanje navedene tražbine nije sporno među strankama. Nadalje, društvo MIRELA BRAND d.o.o. da je predmetnu tražbinu, javno ovjerenim ugovorom o otkupu tražbine (cesijom) od 2. siječnja 2015., ustupilo društvu GENEZA d.o.o., a društvo GENEZA d.o.o. da je istu tu tražbinu javno ovjerenim ugovorom o ustupu tražbine od 25. svibnja 2015., dalje ustupilo tužitelju, koji da je sada vjerovnik predmetne tražbine. Slijedom navedenog, tužitelj smatra tuženikov prigovor paušalnim i podnesenim s ciljem odugovlačenja postupka, te predlaže donošenje odluke kojim će se platni nalog održati na snazi uz naknadu prouzročenom parničnog troška tužitelju.

8. Na ročištu održanom 29. lipnja 2017. tuženik je opreza radi istaknuo prigovor prijeboja na ime naknade štete koju je Geneza d.o.o. učinila Mirna grupi, a koja da proizlazi iz izvanredne revizije, te je predložio utvrditi ništetnost ugovora o zajmu između Geneze d.o.o. i društva Mirela brand, ništetnost svih ugovora o pristupanju dugu, te ništetnost ugovora o cesiji između Mirele brand d.o.o. i Geneze d.o.o., kao i ugovora o cesiji između Geneze d.o.o. i Jadranske sardine d.o.o. Također je predložio utvrditi ništetnost predmetnih ugovora i iz razloga što su sklopljeni protivno prisilnim propisima, te iz razloga što su sklopljeni sa svrhom koja je protivna moralu, a što da će biti vidljivo iz nalaza izvanredne revizije.

9. Podneskom od 7. studenog 2017., tužitelj je naveo da iz dostavljenih specifikacija FINA-e o naplati po zadužnicama proizlazi da je u korist tužitelja naplaćen iznos od 1.000.000,00 kuna i to 28. prosinca 2015. iznos od 500.000,00 kuna, te u periodu od 30. studenog 2015. do 28. prosinca 2015. preostali iznos od 500.000,00 kuna. Tužitelj je potvrdio navedne činjenice, ta naveo da je taj iznos naplaćen daleko nakon odspijeca tražbine i nakon podnošenja tužbe, pa da je naplatom iznos od 1.000.000,00 kuna, 28. prosinca 2015., tužitelju samo djelomično namirena utužena tražbina i to dosuđeni troškovi ovršnog postupka u iznosu od 12.543,50 kuna i zatezna kamata na taj trošak u iznosu od 697,82 kuna zatezna kamata na iznos glavnice u iznosu od 529.814,14 kuna, te dio glavnice u iznosu od 456.944,54 kuna, jer da je tužitelj izvršio uračunavanje ispunjenja u skladu s čl. 172. Zakona o obveznim odnosima. Dug na dan početka naplaćivanja iznos od 1.000.000,00 kuna (30. studenog 2015.) da je iznosio ukupno 5.494.178,67 kuna i to glavnica da je iznosila 4.951.821,03 kuna, zatezna kamata na glavicu da je iznosila 529.814,14 kuna, trošak ovršnog postupka da je iznosio 12.543,50 kuna, te zatezna kamata na trošak da je iznosila 697,82 kuna. Radi navedenog je tužitelj specificirao tužbeni zahtjev na način da je zatražio da sud održi na snazi platni nalog kojim je naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznos od 4.494.178,67 kuna sa zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 29. prosinca 2015. do isplate uz troškove postupka.

10. Rješenjem posl. br. Povrv-159/2016-42 od 31. siječnja 2018. određen je prekid postupka do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka koji je pred

Županijskim sudom u Splitu pokrenut po optužnici Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, broj K-DO-32/2017 od 14. prosinca 2017. ili po drugačijoj odluci suda, te je po žalbi tužitelja navedeno rješenje ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 27. kolovoza 2018., te je postupak nastavljen pod posl. br. Povrv-582/2018.

11. Podneskom od 28. studenog 2019. tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev potražujući od tuženika isplatu u iznosu od 4.494.484,07 kuna sa zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 29. prosinca 2015. do isplate, te troškovima postupka.

12. Rješenjem posl. br. Povrv-582/2018-93 od 28. listopada 2020. određen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari do pravomoćnog okončanja postupka koji se kod Trgovačkog suda u Zagrebu vodi pod posl. br. P-1523/2020 ili po drugačijoj odluci suda.

13. Rješenjem posl. br. Povrv-582/2018-120 od 21. veljače 2024. određen je nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari.

14. U podnesku od 30. travnja 2025. tuženik je ustrajao pri istaknutom prigovoru radi prebijanja, te je taj prigovor isticao i u daljnjim podnescima, te na ročištima sve do zaključenja glavne rasprave.

15. Tuženik je osporio tuženikov prigovor radi prebijanja, te je ponovno dostavio Obavijest o promjeni vjerovnika od 3. lipnja 2015., ističući da je tuženik obaviješten o promjeni vjerovnika u lipnju 2015., ističući da tražbine tuženika nisu postojale niti dospjele do trenutka primitka Obavijesti o ustupu tražbine, čime da je tuženikov prigovor radi prebijanja neosnovan.

16. U predmetu je 12. lipnja 2025. pod posl. br. Povrv-68/2025-142 donijeto Rješenje i Presuda, kojim je utvrđeno da je tužba tužitelja povučena za iznos od 60.699,04 eur/457.336,96 kn, dok je u preostalom dijelu i to u iznosu od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn, ukinut platni nalog, te je odbijen tužbeni zahtjev. Po žalbi tužitelja navedena je odluka ukinuta i to dijelu kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn, te je u tom dijelu predmet vraćen na ponovni postupak.

17. Podneskom od 9. travnja 2026. tuženik je posebno istaknuo razliku između pristupanja dugu (čl. 101. ZOO-a) i preuzimanja ispunjenja (čl. 103. ZOO-a), osporavajući da svaki ugovor o preuzimanju ispunjenja sam po sebi znači prijelaz tražbina radnika ili javnopravnih vjerovnika na Mirelu Brand d.o.o. Prigovorio je i dokaznoj vrijednosti evidencija koje nisu potkrijepljene stvarnim transakcijama, dok je podneskom od 29. svibnja 2026. istaknuo gubitak tužiteljeve materijalnopravne legitimacije nakon dostave rješenja o pljenidbi i prijenosu ovršenikova potraživanja 16. travnja 2026. Istaknuo je kako se kod Općinskog suda u Novom Zagrebu pod posl.br. Ovr-349/2022 vodi ovršni postupak između ovdje tužitelja kao ovršenika i ovdje punomoćnika tužitelja Alena Ivkovića kao ovrhovoditelja, te da je ovdje tuženik zaprimio dopis naznačenog suda od 16. travnja 2026. kojim mu se ex legis na temelju čl. 176. st. 1. Ovršnog zakona, dostavlja rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl.br. Ovr-349/2022 javnog bilježnika Damira Andrašića iz Zagreba od 29.5.2023., a koje je postalo pravomoćno i ovršno 20.6.2023. kojim rješenjem o ovsti da je predložena odnosno određena ovrha radi naplate iznosa od 2.187.116,25 kuna (290.280,21 euro) s pripadajućim zateznim kamatama, pljenidba i prijenos novčane tražbine koju da ovdje tužitelj (ovršenik) ima prema ovdje tuženiku (ovršenikovu dužniku) na temelju vjerodostojne isprave - izvoda iz otvorenih stavki/konto kartice br. 1238 - u odnosu na koju je javni bilježnik Marija Blečić u Pazinu donijela rješenje o

ovrsi posl.br. Ovr-339/2015 od 11. lipnja 2015., dakle tražbine koja je u ovome postupku utužena tražbina. Tužitelj kao ovršenik da u ovršnom postupku na Rješenje o ovrsi nije uložio prigovor, pa da je očita činjenica da se u pogledu sada zaplijenjene i prenesene tražbine u Ovršnom postupku, ujedno između ovdje tužitelja (ovršenika) i ovdje tuženika (ovršenikova dužnika) vodi ovaj parnični postupak. Tuženik stoga smatra da je s obzirom da je za odluku o tužbenom zahtjevu odlučno stanje u vrijeme zaključenja glavne rasprave, tužitelj iz gore navedenih razloga izgubio dotadašnju aktivnu materijalnopравnu legitimaciju.

18. Tužitelj se podneskom od 24. lipnja 2026. očitovao na navode tuženika ističući da je neosnovan prigovor tuženika da bi tužitelj izgubio aktivnu legitimaciju u odnosu na utuženu tražbinu. Naveo je da je nesporno da je u ovršnom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu, pod posl. brojem Ovr-349/2022, ovrhovoditelj – odvjetnik Alen Ivković, 19. siječnja 2022. pokrenuo ovršni postupak protiv ovdje tužitelja radi naplate novčane tražbine koju ovrhovoditelj ima spram ovršenika – ovdje tužitelja i to pljenidbom i prijenosom novčane tražbine, koja tražbina da je predmet ovog postupka, da je nesporno da je 29. svibnja 2023. po prijedlogu za ovrhu doneseno rješenje o ovrsi, da je to rješenje o ovrsi postalo pravomoćno i ovršno 20. lipnja 2023., te da je isto rješenje o ovrsi dostavljeno ovršenikovom dužniku – ovdje tuženiku, 16. travnja 2026., kao i da je navedenog dana sukladno odredbi čl. 176. st. 2. Ovršnog zakona (dalje: OZ) i čl. 186. OZ-a provedena pljenidba i prijenos predmetne tražbine na ovrhovoditelja. Dakle, da u konkretnom slučaju tužitelj predmetnu tražbinu nije otuđio pravnim poslom, već se radi o sudskoj cesiji – te da je nesporno je da je sudskom cesijom ovrhovoditelj postao novi vjerovnik utužene tražbine, no suprotno ocjeni tuženika, tužitelj da nije izgubio dotadašnju aktivnu legitimaciju. Upravo zbog činjenice da je predmet na kojemu je određena ovrha predmet ove parnice, ovrhovoditelj i ovdje tužitelj da su nakon pokretanja Ovršnog postupka, a prije donošenja Rješenja o ovrsi, i prije dostave Rješenja o ovrsi ovršenikovom dužniku (ovdje tuženiku), 20. travnja 2022. sklopili Sporazum o namirenju tražbine, čime da su uredile svoja prava i ovlaštenja za slučaj da u Ovršnom postupku dođe do sudske cesije. Predmetnim Sporazumom ovrhovoditelj i ovdje tužitelj da su utvrdili postojanje tražbine ovrhovoditelja spram ovršenika ovdje tužitelja te da su stranke jasno i nedvosmisleno sukladno čl. 3. Sporazuma - ugovorile ovlaštenje tužitelja da nastavi voditi predmetni parnični postupak – u svoje ime a za račun ovrhovoditelja. Tužitelj je posebno ukazao kako su predmetni Sporazum tužitelj i ovrhovoditelj sklopili prije donošenja Rješenja o ovrsi – kada nije postojala zabrana ovršenika ovdje tužitelja da predmetnom tražbinom raspolaže, te prije nego što je predmetna tražbina sudskom cesijom zaplijenjena i prenesena za korist ovrhovoditelja - a to upravo iz razloga kako bi tužitelj u ovosudnoj parnici zadržao svoje materijalno i procesno ovlaštenje za vođenje ovog parničnog postupka, a u ime i za račun ovrhovoditelja. Radi navedenog tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev na način da je zatražio da se održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Blečić iz Pazina, posl. br. Ovr-339/15 od 11. lipnja 2015., te da se naloži tuženiku MIRNA d.d., Rovinj, G. Paliaga 8, OIB 15761637292, da isplati odvjetniku Alenu Ivkoviću, Užarska 28, Rijeka, OIB: 63957064080, iznos od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn, sa zateznom kamatom tekućom od 29. prosinca 2015. pa do isplate po stopi propisanoj čl. 12/a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a koja je jednaka referentnoj stopi HNB uvećanoj za 8 postotnih poena, u roku od 8 dana. Nadalje, zbog činjenice da je predmetna tražbina sudskom cesijom u ovršnom postupku prenesena na

ovrhovoditelja, te zbog same činjenice da je tuženik uz podnesak od 29. svibnja 2026. dostavio i podnesak od 26. svibnja 2026. kojim da je u ovršnom postuku istaknuo kako ne priznaje zaplijenjenu tražbinu niti ju je voljan namiriti ovrhovoditelju, te ovlaštenja tužitelja iz Sporazuma, to da tužitelj sukladno odredbi čl. 188. Ovršnog zakona, te odredbe čl. 188. ZPP-a postavlja i kumulativni tužbeni zahtjev kojim će se naložiti tuženiku MIRNA d.d., Rovinj, G. Paliaga 8, OIB 15761637292 da iznos od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn, sa zateznom kamatom tekućom od 29. prosinca 2015. pa do isplate položi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu, posl. br. Ovr-349/2022 a za korist ovrhovoditelja odvjetniku Alenu Ivkoviću, Užarska 28, Rijeka, OIB: 63957064080, sve uz naknadu troškova parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom određenom čl. 29. ZOO- a atekućoj od presuđenja do isplate.

19. Na ročištu održanom 1. rujna 2026. tuženik je osporio učinak Sporazuma o namirenju tražbine na aktivnu legitimaciju tužitelja i upućivao na procesna ograničenja preinake tužbe u postupku povodom prigovora protiv platnog naloga. Sud je raspravnim rješenjem prihvatio izmjenju tužbenoga zahtjeva kako je specificirana podneskom od 19. lipnja 2026., budući je došlo do sudske cesije. Stranke su se na navedenom ročištu izričito suglasile da se u ovom predmetu koristi isključivo nalaz i mišljenje Petre Blašković sa svim prilogima i dokumentacijom iz spisa P-867/2020, a da se nalaz GALPROM-a izrađen u ovoj parnici ne koristi, te su istodobno dogovorile dokaznu podlogu vještačenja i metodologiju obračuna, bez priznanja postojanja ili visine duga. Sud stoga svoje činjenično utvrđenje o visini tražbine nije temeljio na nalazu Bojane Galinac. Na istom ročištu stranke su izjavile da nemaju novih dokaznih prijedloga.

20. Stoga je sud u ponovljenom postupku proveo dokazni postupak uvidom u sve isprave i dokaze koji se nalaze u spisu, te je izvršen uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-867/2020.

21. U ovoj pravnoj stvari su između stranaka sporne činjenice, a posebno je li tražbina koju tužitelj potražuje od tuženika, izvorno bila tražbina društva MIRELA BRAND d.o.o. Rovinj, je li MIRELA BRAND d.o.o. predmetnu tražbinu, ugovorom o otkupu tražbine (cesijom) od 2. siječnja 2015., ustupilo društvu GENEZA d.o.o., je li društvo GENEZA d.o.o. istu tu tražbinu ustupilo tužitelju, te je tužitelj vjerovnik predmetne tražbine. Također je sporna aktivna legitimacija tužitelja i procesna dopuštenost usklađenja tužbenog zahtjeva nakon pljenidbe i prijenosa tražbine radi naplate, materijalnopravna dopuštenost tuženikovog prigovora radi prebijanja, uračunavanje djelomične naplate po zadužnicama i obračun zateznih kamata, kao i visina tražbine.

22. Rješenjem i Presudom posl. br. Povrv 68/2025-142 od 12. lipnja 2025. je utvrđeno da je tužba tužitelja povučena za iznos od 60.699,04 eur/457.336,96 kn, što je postalo pravomoćno, pa je predmetom ovoga postupka zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn.

23. Raspravnim rješenjem posl. br. Povrv-1/2026-180 od 1. rujna 2026. sud je prihvatio izmjenju tužbenog zahtjeva tužitelja kako je ona specificirana podneskom od 19. lipnja 2026. Naime, odredba članka 190. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje ZPP) iznimno dopušta preinaku i nakon zaključenja prethodnog postupka na temelju odredbe članka 117. stavka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 70/19,

dalje: ZID ZPP19) koja se primjenjuje i na postupke u tijeku, dakle i na predmetni postupak. Obzirom da je do prijenosa tražbine tužitelja na novog vjerovnika, Alena Ivkovića došlo rješenjem o ovrsi posl. br. Ovr-349/2022-15 od 29. svibnja 2023., koje je postalo pravomoćno i ovršno 20. lipnja 2023., tražbina tužitelja JADRANSKA SARDINA d.o.o. prema tuženiku Mirna d.d. zaplijenjena je i prenesena na odvjetnika Alena Ivkovića radi naplate u iznosu od 2.187.116,25 kn (290.280,21 EUR), sud zaključuje da tužitelj nije mogao izvršiti preinaku tužbe do zaključenja prethodnog postupka, koji je zaključen 26. siječnja 2017. Uz to na trećoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 14. rujna 2020. zauzeto je slijedeće pravno shvaćanje: "Otudjenjem predmeta spora drugoj osobi tijekom parnice, s obzirom da je za odluku o tužbenom zahtjevu odlučno stanje u vrijeme zaključenja glavne rasprave, tužitelj gubi dotadašnju aktivnu materijalnopravnu legitimaciju jer se postupovno pravilo o dovršetku parnice između istih stranaka iz čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku ne odnosi na stvarnopravne učinke pravnog posla na temelju kojega je došlo do otuđenja (prijenosa prava vlasništva ili prava), osim ako iz pravnog posla između tužitelja i druge osobe ne proizlazi što drugo." Takav stav ujedno je izražen i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev 315/2021-2 od 31. ožujka 2021. Iz Sporazuma o namirenju tražbine od 20. travnja 2022., na temelju kojega je došlo do prijenosa tražbine u visini od 2.187.116,25 kn (290.280,21 EUR) sa JADRANSKE SARDINE d.o.o. na Odvjetnika Alena Ivkovića, proizlazi da je Odvjetnik Alen Ivković ovlašten u svoje ime, a za račun vjerovnika, JADRANSKE SARDINE d.o.o. nastaviti i voditi ovaj postupak, te u slučaju namirenja tražbine u ovršnom postupku od dužnikovog dužnika u većem iznosu od stvarnog duga u vrijeme namirenja, eventualnu razliku naplaćenog duga se obvezao isplatiti dužniku JADRANSKOJ SARDINI d.o.o. na njegov račun. Slijedom navedenog, sud smatra da tužitelj zaključenjem Sporazuma o namirenju tražbine, nije izgubio aktivnu materijalnopravnu legitimaciju budući da ga je stjecatelj tražbine ovlastio da u svoje ime a za njegov račun nastupa u predmetnoj parnici. Dakle, iz pravnog posla tužitelja i druge osobe (Odvjetnika Alena Ivkovića) proizlazi tužiteljevo ovlaštenje odnosno aktivna legitimacija u ovom postupku, dok je preinaka u procesnopravnom smislu izvršena u skladu s odredbama članka 195. ZPP-a, koja propisuje mogućnost dovršetka parnice među istim strankama za slučaj da koja od stranaka otuđi stvar ili pravo o kojem teče parnica, sve u svezi s odredbama članka 190. stavak 2. i 3. i članka 191. stavka 1. ZPP-a.

24. Tuženik je u tijeku postupka predložio utvrditi ništetnost ugovora o zajmu između Geneze d.o.o. i društva Mirela brand, ništetnost svih ugovora o pristupanju duga, te ništetnost ugovora o cesiji između Mirele brand d.o.o. i Geneze d.o.o., kao i ugovora o cesiji između Geneze d.o.o. i Jadranske sardine d.o.o., jer da su sklopljeni protivno prisilnim propisima i sa svrhom koja je protivna moralu društva. U pogledu navedenog je kod Trgovačkog suda u Zagrebu, vođen postupak za utvrđenjem ništetnosti Ugovora o otkupu tražbine. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1760/2021 od 12. travnja 2021., tužitelja MIRNA d.d. (ovdje tuženika) protiv tuženika PETA GENERACIJA d.o.o., radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o otkupu tražbine, koja je potvrđena Presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-3365/2023-2 od 19. listopada 2023., odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnosti Ugovora o otkupu tražbine od 2. siječnja 2015. sklopljen između društva Mirela brand d.o.o., Rovinj, Obala Paliaga, OIB:34758393230 i društva PETA GENERACIJA d.o.o., Strmec, Ulica Tina Ujevića 16, OIB: 43608202369, ranije Geneza d.o.o., Zagreb, Petra Hektorovića 2, OIB:22668360735, na kojem su potpisi

ovjereni od strane javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba, Ulica Matije Mrazovića 6/I pod brojem ovjere OV-244/15 i radi utvrđenja ništetnim Ugovora o ustupanju tražbine od dana 25. svibnja 2015. sklopljenog između društva PETA GENERACIJA d.o.o., Strmec, Ulica Tina Ujevića 16, OIB: 43608202369, ranije Geneza d.o.o., Zagreb, Petra Hektorovića 2, OIB: 22668360735 i društva Jadranska sardina d.o.o., Strmec, Ulica Tina Ujevića 16, OIB: 67819710451, na kojem su potpisi ovjereni od strane javnog bilježnika Anica Hukelj iz Zagreba, Ulica Matije Mrazovića 6/I pod brojem ovjere OV-5762/15. Navedenom presudom je odbijen i tužbeni zahtjev za utvrđenjem da ne postoji i da je bez pravnog učinka Ugovor o otkupu tražbine od dana 2. siječnja 2015. sklopljen između društva Mirela brand d.o.o., Rovinj, Obala G. Paliaga, OIB: 34758393230 i društva PETA GENERACIJA d.o.o., Strmec, Ulica Tina Ujevića 16, OIB: 43608202369, ranije Geneza d.o.o., Zagreb, Petra Hektorovića 2, OIB: 22668360735, na kojem su potpisi ovjereni od strane javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba, Ulica Matije Mrazovića 6/I pod brojem ovjere OV- 244/15 i tužbeni zahtjev za utvrđenjem da ne postoji i da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupanju tražbine od dana 25. svibnja 2015. god. sklopljen između društva PETA GENERACIJA d.o.o., Strmec, Ulica Tina Ujevića 16, OIB: 43608202369, ranije Geneza d.o.o., Zagreb, Petra Hektorovića 2, OIB: 22668360735 i društva Jadranska sardina d.o.o., Strmec, Ulica Tina Ujevića 16, OIB: 67819710451, na kojem su potpisi ovjereni od strane javnog bilježnika Anica Hukelj iz Zagreba, Ulica Matije Mrazovića 6/I pod brojem ovjere OV-5762/15. Presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-3365/2023-2 od 19. listopada 2023., odbijena je tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1760/21 od 12. travnja 2022. ispravljena rješenjem istog suda poslovni broj P-1760/21 od 20. travnja 2022. u točkama I. i II. izreke, dok je preinačena za trošak postupka. Iz naprijed navedenih odluka proizlazi da je sud utvrdio da predmetni ugovori postoje jer da su se stranke suglasile o bitnim sastojcima ugovora, odnosno da sadrže sve bitne sastojke ugovora. Kako je ugovor sklopljen slobodno, bez mana volje i bez nedopuštene pobude da je došlo do učinaka cesije sukladno sklopljenom ugovoru te da nisu dokazane činjenice koje bi ukazivale da je povrijeđeno pravo tužitelja te ni za ovaj dio tužbenog zahtjeva nema uporišta i to kako u pravnom poslu, tako niti u propisu. Sud da nije utvrdio niti povredu odredaba kongentnih normi, Ustava Republike Hrvatska ili morala (čl. 322. st. 1. ZOO-a), te da tužbom izneseni razlozi ne predstavljaju razloge za utvrđenje ništetnosti niti u smislu odredbe čl. 322.ZOO-a.

25. Iz Ugovora o otkupu tražbine od 2. siječnja 2015. utvrđeno je da je Mirela Brand d.o.o. društvu Geneza d.o.o. ustupila u ugovoru određenu tražbinu prema Mirni d.d. u nominalnom iznosu od 4.951.821,03 kn s pripadajućim kamatama, pozivom na konto-karticu koja čini ugovorni prilog, dok je iz Ugovora o ustupu od 25. svibnja 2015. utvrđeno da je Geneza d.o.o. predmetnu tražbinu ustupila Jadranskoj sardini d.o.o.

26. Kako je u postupku Trgovačkog suda u Zagrebu u predmetu posl. br. P-1760/2021 pravomoćno odbijen zahtjev Mirne d.d. za utvrđenje ništetnosti odnosno nepostojanja ili neučinkovitosti navedenih ugovora o cesiji, nije prihvaćeno tuženikovo ponovno osporavanje njihova postojanja ili ništetnosti iz istih razloga, s time što pravomoćnost odluke o cesijama ne rješava samostalno pitanje stvarnog opsega i visine cedirane tražbine.

27. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u ukidnom rješenju posl. br. PŽ-3547/2025-2 od 19. studenog 2025. ocijenio da su navedenim ugovorima dokazane pravne karike prijenosa, da obavijest o ustupu Mirni d.d. od 3. lipnja 2015. proizlazi iz

spisa, te da se teret dokazivanja eventualno ugovorene zabrane prijenosa ne može prevaliti na tužitelja. Prijenos novčane tražbine pravilo je, a ugovorena zabrana iz čl. 80. st. 2. ZOO-a iznimka koju dokazuje onaj tko se na nju poziva.

28. Naime, odredbom čl. 80. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Znači, ne mogu se prenijeti tražbine: a) čiji je prijenos zabranjen zakonom, b) strogo osobne naravi i c) koje po svojoj naravi se protive prenošenju na drugoga. Člankom 82. st. 1. ZOO-a je propisano da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju, dok prema odredbi čl. 80. st. 2. ZOO-a ugovor o ustupanju nema učinak prema dužniku ako su on i vjerovnik ugovorili da ovaj neće moći prenijeti tražbinu na drugoga ili da je neće moći prenijeti bez dužnikova pristanka, dakle, ugovor je valjan, ali prema dužniku neće imati učinka.

29. Stoga sud ocjenjuje da su ugovori o cesiji prikladni dokazi aktivne legitimacije tužitelja u odnosu na tražbinu koja je doista postojala 2. siječnja 2015. i bila predmetom ustupa, ali iznos naznačen u ugovorima nije sam po sebi dokaz da je taj iznos u cijelosti dugovan.

30. Uvidom u Ugovore o preuzimanju ispunjenja iz 2014., sklopljene između Mirne d.d. i Mirele Brand d.o.o., utvrđeno je da je ugovoreno podmirivanje obveza Mirne prema njezinim vjerovnicima, ponajprije radnicima, članovima nadzornog odbora te javnopravnim tijelima. Vještakinja Petra Blaškovića je u svom nalazu iskazala ukupnu vrijednost tako predviđenih obveza u visini od 6.685.811,19 kn, a prema knjiženjima na kontu 14794 početno evidentirane nastale obveze od 6.404.649,76 kn, uz knjižno evidentirana smanjenja od 1.452.828,73 kn i saldo od 4.951.821,03 kn. U svom izvornom nalazu od 18. siječnja 2024. vještakinja je na temelju tada raspoloživih podataka mogla sa sigurnošću povezati s predmetnim ugovorima i poslovnim odnosom uplate ukupno 383.575,52 kn. Izrijeком je naznačila ograničenost početne dokumentacije, dok je nakon pribave ispisa žiro računa Mirele Brand broj HR6323860021110076351 za razdoblje od 15. travnja do 15. prosinca 2014. i podataka banaka o primateljima, kao i poreznih JOPPD evidencija, te podataka HZMO-a o osiguranicima Mirne d.d., u dopuni iz prosinca 2024. za svako plaćanje provjerila pripadnost primatelja upravo Mirni d.d. ili drugom društvu Mirna grupe. Izvršila je usporedbu identiteta vlasnika računa, vrste uplate, poziva na broj, ugovornog odnosa i podataka osiguranja. U Tablici A dopune prikazala je identificirane pojedinačne isplate zaposlenicima i članovima nadzornog odbora Mirne d.d., uključujući isplate poreza, prireza i doprinosa s oznakama tuženikova OIB-a, a u Tablici B je prikazala usporedbu pojedinih skupina transakcija s ugovorima o preuzimanju ispunjenja i kontom 14794. Iz zaključnog reda Tablice B i iz obrazloženog mišljenja vještakinje proizlazi ukupan iznos utvrđenih izvršenih plaćanja u visini od 3.621.941,79 kn. U konačnom mišljenju iz prosinca 2024. vještakinja je izrijeком zaključila da je 2. siječnja 2015. društvo Mirela Brand d.o.o. prema Mirni d.d. imalo tražbinu od 3.621.941,79 kn, odnosno 480.714,29 EUR prema fiksnom tečaju konverzije.

31. Sud prihvaća taj zaključak kao stručan, dosljedan i utemeljen na međusobno provjerenim izvorima.

32. U postupku Trgovačkog suda u Zagrebu P-867/2020 presudom posl. br. P-867/2020-69 od 28. veljače 2025. odbijen je tužbeni zahtjev Mirne d.d. za povrat 1.000.000,00 kn naplaćenih po dvjema bjanko zadužnicama. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom posl. br. PŽ-1910/2025-2 od 23. srpnja 2025. odbio žalbe stranaka i potvrdio navedenu presudu, ispravljenu rješenjem P-867/2020-78 od 26. ožujka 2025., čime je zahtjev za povrat pravomoćno odbijen. U navedenoj je presudi sud ocijenio prihvatljivim i nalaz Petre Blašković i pravnu osnovu naplate tih zadužnica. Svojestvo materijalne pravomoćnosti prvenstveno ima izreka te presude, a dokazni zaključci obrazloženja cijene se zajedno s izvornim dokazima u ovoj parnici. Navedenom je presudom utvrđeno da su ugovori o preuzimanju ispunjenja između Mirele Brand d.o.o. i Mirne d.d. sklapani od 15. travnja do 14. studenoga 2014. Sud je prihvatio da su ti ugovori uređivali isplate radnicima Mirne, članovima njezina nadzornog odbora i javnopravnim vjerovnicima, a da je ugovorima bila uređena i subrogacija odnosno pravni položaj ispunitelja. Financijski nalaz i njegova dopuna uz te ugovore upućuju na iste uplate, provedene i potvrđene prema bankovnim, poreznim i mirovinskim evidencijama. Također je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi PŽ-1910/2025-2 ocijenio da je vještačenje izradila ovlaštena i nepristrana osoba, da su primjedbe raspravljene i da je utvrđeno plaćanje od 3.621.941,79 kn, te je izričito povezao stvarno izvršene uplate s ugovorima o preuzimanju ispunjenja i cesijama od 2. siječnja i 25. svibnja 2015. Nadalje iz iste odluke proizlazi da su zadužnice OV-2871/13 i OV-2874/13 izvorno izdane radi osiguranja poslovne suradnje s Genezom d.o.o. korištene i za osiguranje kasnije stečenog potraživanja na temelju izjave tadašnjeg predsjednika uprave Mirne Saše Krobota od 31. listopada 2014. i aneksa ugovora o ustupu od 11. studenoga 2015. Sud u navedenoj presudi ocijenio je da Mirna nije dokazala antidatiranje izjave te da naplata zadužnica nije bila bez osnove.

33. Utvrđenja iz presude PŽ-1910/2025-2 od 23. srpnja 2025. potrebno je razgraničiti od pravomoćnih presuda Mirne protiv Geneze d.o.o., odnosno NET AGRO-BISTRA d.o.o. Prema članku 103. ZOO-a preuzimanje ispunjenja ugovara dužnik s trećom osobom koja se obvezuje ispuniti njegov dug vjerovniku, ali samim tim vjerovnik ne stječe neposredno pravo prema toj trećoj osobi. Za razliku od pristupanja dugu iz čl. 101. ZOO-a, takav ugovor sam po sebi ne mijenja broj dužnika prema izvornom vjerovniku. Za ugovornu subrogaciju u smislu čl. 90. ZOO-a potrebno je utvrditi ugovoren prijelaz prava na ispunitelja prije ili prilikom ispunjenja. Samo to što je treća osoba plaćala tuđi dug ne opravdava zaključak da je na nju bez drugih pretpostavki prešla svaka pojedina izvorišna tražbina. Ipak, iz ugovornog odnosa Mirne d.d. i Mirele Brand d.o.o., te utvrđenih plaćanja može proizaći samostalno regresno pravo Mirele Brand d.o.o. prema Mirni d.d., ako sadržaj ugovora i okolnosti izvršenja pokazuju da je društvo plaćalo za račun Mirne d.d. uz njezinu obvezu nadoknade. Tu činjenicu podupiru ugovori, knjiženja i identificirane uplate, prema kojima iznos takve novčane tražbine koji je bez daljnjih pretpostavki utvrđen jest 3.621.941,79 kn.

34. Prema člancima 80. - 84. ZOO-a novčana tražbina može biti predmet cesije. Ugovori od 2. siječnja i 25. svibnja 2015. stoga su mogli prenijeti na sljedećeg vjerovnika samo onu tražbinu koja je postojala kod cedenta. Člankom 84. ZOO-a očuvani su prigovori koje je dužnik mogao isticati ustupitelju, uključujući prigovore plaćanja, pogrešne visine, prijeboja i drugih razloga prestanka obveze.

35. Iz specifikacija FINA-e i očitovanja stranaka proizlazi da je po zadužnicama u studenome i prosincu 2015. naplaćeno 1.000.000,00 kn. Na ročištu 1. rujna 2026.

stranke su se izričito suglasile da se taj iznos odbija od eventualno utvrđenog duga na dan 28. prosinca 2015., a ne da će se oduzeti od izvornog salda bez kamata. Stranke su istog dana suglasno prihvatile metodologiju kojom za razdoblje od 17. siječnja do 28. prosinca 2015. obračun kamata na osnovicu od 4.964.364,53 kn daje 484.856,56 kn, uz stopu za ostale odnose iz članka 29. ZOO-a. Izjavile su pritom da time ne priznaju ni osnovu ni visinu pojedine tražbine, već samo metodologiju obračuna.

36. Primjenom tog dogovorenog matematičkog omjera na utvrđenu tražbinu od 3.621.941,79 kn, zajedno s ranije iskazanim ovršnim troškom od 12.543,50 kn, dobiva se obračunska osnovica od 3.634.485,29 kn i kamata od 354.970,72 kn, što ukupno iznosi 3.989.456,01 kn, odnosno po odbitku primljenih 1.000.000,00 kn ostaje 2.989.456,01 kn (396.769,00 EUR).

37. Sud pritom primjenjuje red namirenja troškovi, zatim kamate, pa glavnica iz članka 172. ZOO-a, tako da je iz uplate od 1.000.000,00 kn najprije namiren prethodni ovršni trošak od 12.543,50 kn, zatim kamate od 354.970,72 kn, a preostalih 632.485,78 kn umanjilo je glavicu. Preostala nenamirena glavnica iznosi tako 2.989.456,01 kn odnosno 396.769,00 EUR. Time nije dosuđena kamata na kamatu, nego je, nakon njezina namirenja, preostali iznos samo glavnica.

38. Tuženik je procesnopravni prigovor radi prebijanja prvotno iznio na ročištu 29. lipnja 2017. pozivajući se na štetu iz poslova društva Geneza d.o.o., dok je podneskom od 30. travnja 2025. naveo da prigovor ističe za slučaj da sud utvrdi postojanje tužiteljeve tražbine, te ga je specificirao navođenjem dviju protutražbina. Visoki trgovački sud u ukidnom rješenju Pž-3547/2025-2 zahtijevao je da prvostupanjski sud taj prigovor razmotri i o njemu da određene i provjerljive razloge.

39. Kao prvu protutražbinu tuženik je označio potraživanje naknade štete od 1.000.000,00 kn (u podnesku preračunano na 132.722,80 EUR), s kamatama prema pojedinim razdobljima iz točke I. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu P-3406/2023 od 6. veljače 2024., koju je, prema navodima tuženika, potvrdio Visoki trgovački sud presudom Pž-1492/2024-2 od 23. travnja 2024. Tuženik navodi dospijeće 29. prosinca 2015. i kao dužnika označava društvo NET AGRO-BISTRA d.o.o. (ranije Geneza d.o.o.). Navedena tražbina nije presudom dosuđena protiv Jadranske sardine d.o.o., nego prema drugoj pravnoj osobi. Kao drugu protutražbinu tuženik je označio potraživanje od 683.414,00 kn (prema podnesku 90.704,63 EUR) s pripadajućim kamatama po presudi Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-2607/2015 od 29. studenoga 2016., potvrđenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-1203/2022-2 od 22. ožujka 2022. Za tu tražbinu tuženik navodi dospijeće 9. srpnja 2015. te također tvrdi da je riječ o tražbini prema ranijem ustupitelju Geneza d.o.o. Zbroj navedenih iznosa je 1.683.414,00 kn, bez kamata. Sud pritom razlikuje pravomoćno odlučivanje o obvezi ranijeg ustupitelja od pitanja dopuštenosti njezina prijeboja prema novom vjerovniku. Mjerodavni su članci 195. i 199. Zakona o obveznim odnosima. Prema čl. 195. ZOO-a za prijeboj su u pravilu potrebne uzajamne, istovrsne i dospjele tražbine. Članak 199. st. 1. ZOO-a štiti dužnika ustupljene tražbine tako da primatelju može isticati tražbinu koju je do obavijesti o ustupu mogao prebiti ustupitelju. Prema stavku 2. istoga članka dopušten je i prijeboj prije obavijesti stečene, tada još nedospjele tražbine prema ustupitelju, ali samo ako ona dospijeva prije dospijeca ustupljene tražbine ili istodobno s njom. Kod dviju uzastopnih cesija u ovom je predmetu odlučna pravna veza s Genezom d.o.o., kao ustupiteljem iz ugovora od 25. svibnja 2015., te čas u kojem je Mirna d.d. saznala za taj ustup. Ugovor između Geneze d.o.o. i Jadranske sardine d.o.o. sklopljen je 25.

svibnja 2015., a Visoki trgovački sud u rješenju PŽ-3547/2025-2 je izričito naveo da je u spisu dokaz o obavijesti tuženika o ustupu od 3. lipnja 2015. (str. 1046). Izvorna tražbina koja je ustupljena, prema navodima tužitelja i početnom ovršnom zahtjevu, dospjela je 15. siječnja 2015., dok je prva tuženikova protutražbina prema njegovom podnesku dospjela 29. prosinca 2015., a druga 9. srpnja 2015. Oba su datuma poslije dospijeca ustupljene tražbine, a također poslije naznačene obavijesti od 3. lipnja 2015. Prema tim utvrđenjima ni jedna protutražbina nije u času obavijesti bila podobna za prijeboj po čl. 199. st. 1. ZOO-a, a nije ostvarena ni vremenska pretpostavka iz čl. 199. st. 2. ZOO-a.

40. Činjenica da su prava Mirne d.d. prema ranijem ustupitelju potvrđena pravomoćnim presudama ne znači da se njihove kasnije dospjele tražbine, bez vremenskih ograničenja propisanih člankom 199. ZOO-a, mogu prebiti s ranije dospjelom i već ustupljenom tražbinom. Pravomoćnost tih presuda ne mijenja datume dospijeca niti pretvara tražbinu prema Genezi u izravnu, uzajamnu tražbinu prema Jadranskoj sardini. Radi navedenog je odbijen kao neosnovan prigovor tuženika radi prebijanja protutražbina prema ranijem ustupitelju Geneza d.o.o. (odnosno NET AGRO-BISTRA d.o.o.) u iznosu od 1.000.000,00 kn s dospelom 29. prosinca 2015., te u iznosu od 683.414,00 kn s dospelom 9. srpnja 2015., kako je odlučeno u toč. IV izreke presude.

41. U pogledu pljenidbe i prijenosa radi naplate, te usklađenog tužbenog zahtjeva tužitelja kojim tužitelj traži održavanje na snazi platnog naloga sadržanog u rješenju o ovrši javnog bilježnika Marije Blečić posl. broj Ovr-339/2015 od 11. lipnja 2015., uz nalog da se isplata izvrši na račun odvjetnika Alena Ivkovića i kumulativnog zahtjeva da se naloži tuženiku Mirni d.d. Rovinj da iznos od 596.520,55 eur položi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu, valja reći da je tužitelj navedeni zahtjev postavio na temelju Sporazuma o namirenju tražbine od 20. travnja 2022. kojega su zaključili odvjetnik Alen Ivković kao vjerovnik i Jadranska sardina d.o.o. kao dužnik. Člankom 1. navedenog Sporazuma priznat je dug Jadranske sardine prema odvjetniku Alenu Ivkoviću u iznosu od 2.187.116,25 kn s pripadajućim zateznim kamatama po odvjetničkim računima iskazanim u izvodu iz poslovnih knjiga na dan 31. prosinca 2021. Člankom 2. potvrđeni su izvršeni odvjetnički poslovi, priznanje duga i odricanje od zastare, a opisani su ovršni postupak i postojeća parnica protiv Mirne u kojoj je prethodnom mjerom osigurana tražbina. Sporazum, međutim, ne sadržava bezuvjetan ugovor o ustupu cjelokupne tražbine koje Jadranska sardina potražuje od Mirne d.d. prema odvjetniku Alenu Ivkoviću, već se utvrđuje da je predmet Sporazuma iznos od 2.187.116,25 kn.

42. Iz same činjenice da je Sporazum sklopljen ne proizlazi da je dug odvjetniku Alenu Ivkoviću u međuvremenu namiren, da je izvorna tražbina prema Mirni d.d. postala njegovom imovinom u cijelosti ili da je Mirna d.d. pristala na sadržaj Sporazuma. To su odvojeni pravni odnosi. Ugovorene odredbe proizvode učinke među potpisnicima, dok Mirninu obvezu ispunjenja i mjesto polaganja u slučaju sudskog prijenosa određuje Ovršni zakon.

43. Člankom 3. Sporazuma dužnik se obvezao namiriti svoj dug odvjetniku Alenu Ivkoviću odmah nakon sklapanja Sporazuma, a za slučaj određivanja ovrhe na predmetnoj tražbini odnosno njezine pljenidbe i prijenosa izrijekom je ovlastio Jadransku sardinu d.o.o. da predmetnu parnicu nastavi voditi u svoje ime, ali za račun odvjetnika Alena Ivkovića. U članku 4. Sporazuma stranke su predvidjele da je za slučaj ovršnog namirenja većeg od nepodmirenog duga ugovorena obveza odvjetnika

Alena Ivkovića vratiti razliku Jadranskoj sardini d.o.o. Člankom 5. uređeno je ovlaštenje odvjetnika Alena Ivkovića da u već pokrenutim sudskim ili izvansudskim postupcima nastupa radi ostvarivanja naplate, a člankom 6. izražena je slobodna volja potpisnika. Članci 3. i 5. uređuju zastupanje i procesnu dispoziciju, a članak 4. razgraničuje namirenje od prijenosa cjelokupne ekonomske koristi.

44. Pregledom ovršnih isprava sud utvrđuje da je rješenje javnog bilježnika Damira Andrašića posl. broj Ovr-349/2022-15 od 29. svibnja 2023. postalo pravomoćno i ovršno 20. lipnja 2023. Dopis Općinskog suda u Novom Zagrebu posl. br. Ovr-349/2022-21 sastavljen je 16. travnja 2026., a potvrda o nepreuzimanju elektroničkog pismena bilježi elektroničko polaganje 20. travnja 2026. i dostavu Mirni d.d., 5. svibnja 2026. U tužnikovu očitovanju ovršnom sudu od 26. svibnja 2026. izrijekom je navedeno da ne priznaje zaplijenjenu tražbinu u cijelosti i da nije voljan dobrovoljno je namiriti. Između visine tražbine odvjetnika Alena Ivkovića prema Jadranskoj sardini d.o.o. i visine tražbine Jadranske sardine d.o.o. prema Mirni d.d. valja razlikovati osigurani dug i predmet na kojem se ovrha provodi.

45. Članci 176., 184. i 186. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ) uređuju pljenidbu tražbine, prijenos radi naplate odnosno umjesto isplate i provedbu prijenosa dostavom ovršenikovu dužniku. Sud je u ovom predmetu uzeo u obzir datum potvrđene dostave, jer sam datum izdavanja ovršnoga dopisa ne dokazuje njegovu dostavu adresatu.

46. Za naplatu prenesene novčane tražbine mjerodavni su članci 188., 189. i 194. OZ-a. Prema članku 188. ovršenikov dužnik ispunjava obvezu polaganjem kod suda koji provodi ovrhu, a ako je radi naplate bio potreban poseban sudski postupak, nalog za polaganje sadržan je u odluci kojom je zahtjev prihvaćen. Prijenos radi naplate daje ovrhovoditelju ovlaštenje naplate samo do iznosa određenog rješenjem i odgovarajućih pripadaka te mu ne daje neograničeno pravo na čitavu vrijednost tražbine, a eventualni višak uređuje se u ovršnom postupku. Odredba članka 195. OZ-a o prijenosu umjesto isplate na ovaj se predmet ne primjenjuje bez drukčijeg sadržaja ovršnog rješenja.

47. Članak 195. stavak 1. ZPP-a propisuje da otuđenje prava koje je predmet parnice ne sprječava njezin završetak među istim strankama. Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske na sjednici 14. rujna 2020., Su-IV-47/2020-7, utvrdio je da tužitelj prijenosom prava u načelu gubi dotadašnju materijalnopravnu legitimaciju, osim ako pravni posao između tužitelja i stjecatelja određuje drukčije. U odluci Rev-111/2021-2 od 18. srpnja 2023. Vrhovni sud Republike Hrvatske razradio je mogućnost da tužitelj, na temelju sporazuma sa stjecateljem, u svoje ime nastavi parnicu za račun novog vjerovnika i zahtjev uskladi na njegovo ispunjenje. Ovdje članci 3. i 5. Sporazuma upravo uređuju nastavak postupka među postojećim strankama, ali ne isključuju posebna pravila OZ-a o polaganju.

48. Podneskom dostavljenim 24. lipnja 2026. tužitelj je u dvije kumulativne točke zatražio isplatu odvjetniku, te polaganje kod ovršnog suda. Navedene činidbe izviru iz jedne, iste novčane tražbine, a niti članak 195. ZPP-a, niti Sporazum od 20. travnja 2022. ne daju osnovu za dvostruko namirenje.

49. Sud je 1. rujna 2026. prihvatio usklađenje tužbenoga zahtjeva radi nastalih učinaka ovršnog prijenosa. Pri tome je ocijenio da je riječ o promjeni zahtijevanog primatelja i zakonskog načina namirenja iste izvorne tražbine, a ne o uvođenju druge, činjenično različite tražbine. To znači da se u ovoj konkretnoj situaciji - kad je tužitelj

otuđio pravo o kojem teče parnica, ne primjenjuje citirana odredba članka 450. stavka 3. ZPP-a, već se primjenjuje odredba članka 195. stavka 1. ZPP-a.

50. Zbog činjenice da je došlo do sudskog prijenosa tražbine, a izvorni platni nalog u ovom predmetu je izdan 2015. te je bio usmjeren na plaćanje prvotnom tužitelju, pravno dopušteno ispunjenje tijekom parnice, zbog ovršnog prijenosa, prema ocjeni suda je postalo polaganje kod drugoga suda radi naplate za račun ovrhovoditelja, jer bi održavanje istog platnog naloga na snazi bez zasebnog razgraničenja dovelo do mogućnosti dvostruke naplate. Radi navedenog je ukinut platni nalog sadržan u rješenje o ovrsi javnog bilježnika Marije Blečić iz Pazina, posl. broj Ovr-339/2015 od 11. lipnja 2015. u cijelosti, kako je to odlučeno u izreci rješenja.

51. Iz istog razloga je sud odbio dio preinačenog tužbenog zahtjeva tužitelja kojim tužitelj traži isplatu na račun odvjetnika, kako je to odlučeno u toč. I. izreke presude.

52. Što se tiče kumulativnog zahtjeva tužitelja, kako ga tužitelj naziva, sud je stava da se radi o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu (jer se tužitelj ne može dva puta namiriti), a kojim on traži da se naloži MIRNI d.d., da iznos od 596.520,55 eur / 4.494.484,07 kn sa kamatama i troškovima položi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu na posl. br. Ovr- 349/2022, za korist ovrhovoditelja odvjetnika Alena Ivkovića, sud je istoga prihvatio, ali do visine od 2.187.116,25 kuna odnosno 290.280,21 EUR, jer je odvjetnik Alen Ivković na temelju Sporazuma o namirenju od 20. travnja 2022. od Jadranske sardine d.o.o. stekao tražbinu od 2.187.116,25 kuna, a ne cjelokupnu tražbinu Jadranske sardine d.o.o. prema MIRNI d.d. Na temelju naprijed citiranih zakonskih odredbi prijenos radi naplate daje ovrhovoditelju ovlaštenje naplate samo do iznosa određenog rješenjem i odgovarajućih pripadaka, a ne daje mu neograničeno pravo na čitavu vrijednost tražbine.

53. Sud je ocijenio odredbu članka 451. stavka 3. ZPP-a, koja uz ukidanje platnoga naloga redovito predviđa odbijanje tužbenog zahtjeva, no s obzirom na odredbu čl. 195. ZPP-a i Sporazum o namirenju tražbine, sud je zaključio da tužitelj nije izgubio aktivnu materijalnopравnu legitimaciju u ovome postupku, kako je to ranije obrazloženo, pa tuženikov prigovor potpunog gubitka aktivne legitimacije tužitelja stoga nije prihvaćen. Sud čini razliku između izvorne materijalnu legitimacije Jadranske sardine d.d. kao cesionara iz 2015. od naknadnog ugovorenog ovlaštenja da vodi postupak za račun odvjetnika Alena Ivkovića. Prema ocjeni suda, nije se radilo o ugovorenoj bezuvjetnoj cesiji cijele izvorne tražbine Sporazumom iz 2022., nego o unaprijed utvrđenoj procesnoj dispoziciji koja je realizirana nakon sudske pljenidbe i prijenosa.

54. Radi svega navedenog, na temelju brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sud je prihvatio da je izvorna tražbina Mirele Brand d.o.o. prema tuženiku MIRNI d.d., 2. siječnja 2015. postojala u iznosu od 3.621.941,79 kn i to na temelju nalaza s njegovom dopunom Petre Blašković iz prosinca 2024., koja je potkrijepljena konkretnim isplatama s bankovnog računa, podacima o primateljima, JOPPD obrascima, podacima HZMO-a i ugovorima o preuzimanju ispunjenja. Ustupi od 2. siječnja i 25. svibnja 2015. valjani su u opsegu stvarno postojeće tražbine, a prema ocjeni suda tuženik nije dokazao ugovornu zabranu prijenosa. Ranije naplaćeni iznos od 1.000.000,00 kn mora se odbiti nakon propisanog uračunavanja troškova i kamata te je, uz metodologiju dogovorenu na ročištu 1. rujna 2026., ostao iznos od 2.989.456,01 kn odnosno 396.769,00 EUR, a kako je na odvjetnika Alena Ivkovića, prenijeta tražbina tužitelja u visini od 2.187.116,25 kuna odnosno 290.280,21 EUR,

ocijenjen je osnovanim eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se naloži tuženiku MIRNA d.d. polaganje kod Općinskog suda u Novom Zagrebu iznosa od 290.280,21 EUR koji predstavlja protuvrijednosti od 2.187.116,25 kuna, dok je u preostalom dijelu njegov zahtjev odbijen, kako je to odlučeno u toč. II. i III. izreke presude.

55. U tijeku postupka je, pored obrazloženih primjedbi, bilo istaknuto više primjedbi od strane stranaka, no sud iste nije pojedinačno obrazlagao, već su obrazložene odlučne činjenice za donošenje odluke. Također je sud razmatrao sve isprave dostavljene u spis, no nije ih pojedinačno obrazlagao, već samo one na kojima je temeljio odluku.

56. Odluka o troškovima ovog postupka donesena je primjenom čl. 154. st. 2. i st. 4. te čl. 155. ZPP-a.

57. Naime, u konkretnom slučaju tužitelj je tužbom zatražio isplatu iznosa od 596.520,55 EUR, od čega je uspio sa tužbenim zahtjevom od 290.280,21 EUR, što čini 48,66% u odnosu postavljeni tužbeni zahtjev, s time da nije uspio s dijelom preciziranog tužbenog zahtjeva koji je tražio održavanje na snazi platnog naloga, dok tuženik nije uspio s prigovorom radi prijeboja, pa je ocjena suda kako je pravično da u ovom postupku svaka stranka snosi svoj trošak postupka, kako je to odlučeno u toč. V. izreke presude.

U Pazinu 15. listopada 2026.

Sutkinja

Tamara Lakoseljac Benčić

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
TAMARA LAKOSELJAC	C=HR
BENČIĆ	O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
	2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
Vrijeme potpisivanja:	L=PAZIN
15-10-2026	S=LAKOSELJAC BENČIĆ
14:25:18	G=TAMARA
	CN=TAMARA LAKOSELJAC BENČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana računajući od dana objave presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Pun. tužitelja,
- Pun. tuženika.

Broj zapisa: **9-3088e-b5970**

Kontrolni broj: **0a04a-aed57-ab099**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA LAKOSELJAC BENČIĆ, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.